

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/25/2015
Identifikačné číslo spisu:	5014200825
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5014200825.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu X. P., bytom B., Poľská republika, právne zastúpený V4 Legal, s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Tvrdého 4, 010 01 Žilina, proti žalovanej Sociálnej poisťovni - ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, za účasti: WEBUNG, s.r.o., so sídlom Palárikova 76, 022 01 Čadca, IČO: 47 237 201, právne zastúpený V4 Legal, s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Tvrdého 4, 010 01 Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 27926-2/2014-BA zo dňa 14. mája 2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20Scud/64/2014-72 zo dňa 3. marca 2015, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20Scud/64/2014-72 zo dňa 3. marca 2015 p o t v r d z u j e .

Žalovaná j e p o v i n á nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 177,86 € na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. d) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov zrušil rozhodnutie žalovanej a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovanej dospel krajský súd k názoru, že odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a rozhodnutia žalovanej si vzájomne odporujú, sú nezrozumiteľné čo je v rozpore s § 209 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z.

Krajský súd z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu zistil, že kontrolou nebol preukázaný u žalobcu reálny výkon činnosti zamestnanca na území Slovenskej republiky, preto nemôže podliehať slovenským právnym predpisom, a preto z uvedeného dôvodu žalobcovi ako zamestnancovi WEBUNG, s.r.o. nevzniklo od 01.10.2013 poistenie podľa slovenskej legislatívy.

Žalovaná v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že žalobcovi bola určená Poľská legislatíva v súlade s čl. 13 ods. 3 základného nariadenia, čo žalobcovi bolo oznámené listom z 19.11.2013 zo strany poľskej inštitúcie ZUS w Nowym Saczu podľa čl. 16 ods. 2, od 01.10.2013. Touto Poľskou inštitúciou - určenie uplatniteľných právnych predpisov vzťahujúcich sa na žalobcu (poľských) bolo oznámené žalovanej a táto nenamietala voči určeniu uplatniteľných právnych predpisov (poľských), preto sa určenie poľskej legislatívy v oblasti sociálneho poistenia stalo definitívnym uplynutím dvoch mesiacov odo dňa, kedy bola žalovaná o tejto skutočnosti informovaná podľa čl. 16 ods. 3 základného nariadenia. Ďalej žalovaná v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že prvostupňový správny orgán nerozhodol, že dotknutí zamestnanci zamestnávateľa, v danom prípade žalobca, nemohol reálne práce vykonávať na území Slovenskej republiky, taktiež nepoprel platnosť pracovnej zmluvy.

Na základe uvedeného považoval krajský súd rozhodnutie žalovanej za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

O trovách konania rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 518,76 €.

Vo včas podanom odvolaní žalovaná navrhla odvolaciemu súdu, aby zmenil rozsudok krajského súdu tak, že žalobu zamietne.

Žalovaná sa nestotožňuje s právnym záverom krajského súdu a je názoru, že rozhodnutie žalovanej bolo vydané v súlade so zákonom o sociálnom poistení a v súlade s nariadeniami Európskej únie, je zrozumiteľné a neodporuje v žiadnej časti prvostupňovému rozhodnutiu.

V odvolaní uviedla, že Sociálna poisťovňa, pobočka Čadca, dňa 29.10.2013, vydala rozhodnutie č. 47823-1/2013-CA, z ktorého vyplýva, že žalobcovi nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti od 1. októbra 2013 podľa slovenskej legislatívy. Sociálna poisťovňa, pobočka Čadca, vychádzala z kontrol, ktoré boli vykonané Sociálnou poisťovňou, pobočka Čadca a Národným inšpektorátom práce. Podľa názoru žalovanej pobočka Čadca správne posúdila skutkový a právny stav, ktorý nastal a pri vydaní prvostupňového rozhodnutia hodnotila všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Taktiež postupovala v súlade s nariadeniami Európskej únie.

Zároveň poukazuje na list adresovaný Sociálnej poisťovni, ústredie, č. 992900/502/32/2013, zo dňa 10. decembra 2013, ktorým Základ Ubezpieczeń Społecznych (ďalej len „ZUS“) informovala Sociálnu poisťovňu, že skutočnosti o tzv. schránkových spoločnostiach akceptuje.

Žalovaná zároveň poukazuje aj na skutočnosť, že v prípade žalobcu ZUS Oddział w Nowym Saczu listom zo dňa 18.11.2013, č. 220000/450/89/2013/72041609674/UBS-US doručeným Sociálnej poisťovni, ústredie, dňa 27.11.2013 určil, že žalobca v súlade s článkom 11 základného nariadenia podlieha poľským právnym predpisom. Dôvodom určenia poľskej uplatniteľnej legislatívy bola skutočnosť, že žalobca reálne činnosť zamestnanca v Slovenskej republike nevykonáva.

V napadnutom rozhodnutí bola žalovaná povinná uviesť všetky skutočnosti známe v danom čase, t. j. určenie uplatniteľnej poľskej legislatívy žalobcu. Žalovaná, ako odvolací orgán, je povinná presne a úplne zistiť skutočný stav vecí, ktorý je v prospech i v neprospech účastníka konania podľa ustanovenia § 195 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. a následne na to vydať rozhodnutie v odvolacom konaní. Po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a všetkých skutočností súvisiacich s prípadom žalobcu, žalovaná potvrdila rozhodnutie prvostupňového orgánu, že žalobcovi nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti od 1. októbra 2013 podľa slovenskej legislatívy.

Oznámenie zo ZUS w Nowym Saczu č. 220000/450/89/2013/72041609674/UBS-US zo dňa 18.11.2013

nemalo žiaden vplyv na zmenu alebo zrušenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a žalovaná bola povinná v rozhodnutí uviesť aj toto Oznámenie, pretože išlo o jednu zo skutočností zistených v odvolacom konaní. Podľa názoru žalovanej odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a rozhodnutia žalovanej tvorí spolu jeden celok.

Žalovaná ďalej uviedla, že ku dňu podania odvolania sa žalobca neobrátil na pobočku Sociálnej poisťovne so žiadosťou o vysvetlenie, dokonca nenamietal ani v žalobe, že rozhodnutia Sociálnej poisťovne sú pre neho nezrozumiteľné alebo si odporujú. Na základe uvedeného má žalovaná za to, že žalobca obom rozhodnutiam rozumel.

Žalovaná má rovnako za to, že krajský súd nemôže preskúmať správne rozhodnutie nad rámec vymedzený žalobcom v žalobe. Rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a žalovanej netrpeli takými vadami, ku ktorým by mal súd prihliadať, pretože tieto rozhodnutia sa vzájomne nevyklúčujú a výroková časť ostala rovnaká, pričom odôvodnenie rozhodnutia žalovanej sa len doplnilo o nové informácie.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil. Žalobca sa stotožnil s rozsudkom krajského súdu a má za to, že odvolanie žalovanej je bezpredmetné a bez akéhokoľvek právneho základu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 03.03.2015. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.05.2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúma rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Z obsahu predloženého súdneho spisu najvyšší súd zistil, že Sociálna poisťovňa, pobočka Čadca, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím č. 47823-1/2013-CA zo dňa 29.10.2013 rozhodla podľa § 178 ods. 1 písm. a) bod 1 a § 210 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. tak, že žalobcovi nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti ako zamestnancovi WEBUNG, s.r.o od 01.10.2013 podľa slovenskej legislatívy. Rozhodnutie odôvodnila tým, že na základe výsledkov kontroly kontrolných zamestnancov Sociálnej poisťovne, pobočky Čadca, zameranej na overenie reálneho výkonu činností zamestnancov WEBUNG, s.r.o. nebolo preukázané, že žalobca reálne vykonáva činnosť ako zamestnanec ma území SR, a preto nemôže podliehať slovenským právnym predpisom.

Na odvolanie žalobcu žalovaná rozhodnutím č. 27926-2/2014-BA zo dňa 14.05.2014 rozhodnutie

prvostupňového správneho orgánu potvrdila a odvolanie zamietla. V odôvodnení rozhodnutia konštatovala, že Poľská inštitúcia sociálneho zabezpečenia ZUS w Nowym Saczu oznámila žalobcovi listom zo dňa 19.11.2013, že v období 1.10.2013 podlieha poľskému zákonodarstvu v oblasti sociálneho poistenia v súlade s čl. 13 ods. 3 základného nariadenia. Poľská inštitúcia sociálneho zabezpečenia ZUS w Nowym Saczu určenie uplatniteľných právnych predpisov vzťahujúcich sa na žalobcu oznámila žalovanej a táto určenie uplatniteľných predpisov nenamietala, a preto sa určenie poľskej legislatívy v oblasti poistenia stalo podľa čl. 16 ods. 3 základného nariadenia definitívnym po uplynutí dvoch mesiacov odo dňa, kedy bola žalovaná o tejto skutočnosti informovaná. Ďalej žalovaná uviedla, že prvostupňový správny orgán nerozhodol, že žalobca nemôže vykonávať práce na území SR a taktiež nepoprela platnosť pracovnej zmluvy, ale rozhodla v súlade so základným nariadením v spojení s vykonávacím nariadením, že žalobcovi nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti podľa slovenských právnych predpisov.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol.

Po preskúmaní rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v spojení s rozhodnutím žalovaného je predčasné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov rozhodnutia. Najvyšší súd sa stotožnil vytýkanými vadami voči napadnutému rozhodnutiu žalovaného, ktoré uviedol krajský súd a v danom prípade najvyšší súd odkazuje na odôvodnenie v tejto časti napadnutého súdneho rozhodnutia, ktoré je plne vyčerpávajúce a logicky odôvodnené. V tejto súvislosti poukazuje na to, že v dvojínštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby najvyšší súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Odvolací súd navyše k veci udáva, že prvostupňový správny orgán ako aj žalovaná sa v rozhodnutiach vôbec nevenovali tomu, či žalobca je v Poľsku SZČO a či vlastne žalobca vykonáva na území SR reálne činnosť zamestnanca, nakoľko v spise nie sú predložené žiadne doklady (okrem správy o kontrole a fotokópie dochádzkových listov žalobcu, ktoré sú však nekonkrétne z hľadiska konkrétneho miesta vykonania prác, konkrétneho dátumu vykonania prác ako aj rozsahu prác), a tieto skutočnosti sú dôležité na posúdenie, či vôbec a ktoré konkrétne ustanovenie základného nariadenia sa má v danej veci aplikovať.

Námietky uvedené v odvolaní vyhodnotil najvyšší súd ako irelevantné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech, priznal náhradu trov odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za 1 úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovanej vo výške 139,83 € + režijný paušál vo výške 8,39 € a DPH 20 % vo výške 29,64 €, v celkovej výške 177,86 €. Prisúdenú náhradu je žalovaná povinná zaplatiť na účet advokáta žalobcu (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.